

Výprava na chatu sv. Martina 14.-16.9. 2018

Už už se ztrácím v téměř neproniknutelné tmě, když v tom mi můj skautští bratři nevědomky usnadní hledání chaty. Ač jsem od ní vzdálený více než dvě stě metrů, již z této vzdálenosti slyším pronikavý lomoz, který mi ukazuje správnou cestu. Dorážím tak na místo znavený a prokřehlý, naštěstí mě čeká teplé místočko na vyhlídce v horním patře stavení.

Brzy se vysvětluje tak hlasitý křik, který mi pomohl s hledáním cesty. Hraje se oblíbená kratochvíle „Jdu žrát!“ ve které se naši členové snaží zkrmit lahodnou čokoládu. Aktivitu a stejně tak i celou akci vede Prokop, protože zrovna plní čekatelskou zkoušku aby mohl být i oficiálně vedoucím v oddíle.

Vlčata a část skautů spí klasicky ve spodní místnosti, která se klasicky stává místem anarchie a chaosu. Přece jenom, soužití tolika lidí v malém prostoru není nikdy jednoduché. Vedení a Cedník s Mamutem obsazují horní patro. Mají ale časté návštěvy, Vlastík a další pohůnci se snaží prolomit kód zámku, který vede ... kdo ví kam? Za dveřmi se podle pověstí skrývá poklad nebo předchozí narušitel onoho místa a nebo tam snad sídlí správce chaty? Málokdo ví a nikdo nepoví. Co si myslíte vy?

V sobotu ráno vyrážíme na rozcvičku a posléze si dáváme makovce a tvarohovce ke snídani. Také se rozdělují služby v kuchyni – nejmladší si vybírají jako první a naši skautští veteráni si práci vybírají jako poslední. Další program na sebe však nenechá dlouho čekat.

Ve Štístkově aktivitě se rozdělujeme na dva týmy znesvářených skupin. Cílem je zahubit, tedy vybit soupeřova krále. Problém je ten, že na počátku hry nikdo neví kdo je kým. Další důležitou postavou je léčitel, který vybité vrací do hry. Náš tým měl bohužel velkou smůlu, obvykle náš léčitel zemřel jako první bojovník v celé hře.

Hrajeme také Prokopovu hru s rozstříhanými fotkami z našich výprav a tábora v minulém školním roce, abychom se lépe poznali a připomněli si to, co už máme za sebou.

Následně jdeme asi na dvacet minut hrát fotbálek před obědem. Polední klid však zanedlouho končí a my se vrháme do dalších her a aktivit.

V odpoledních hodinách nás čekají Šotyho přístavy, kdy je úkolem tří skupin přenést co nejvíce vzácných komodit mezi bohatými obchodními přístavy, představovanými stanovišti vedoucích. Je třeba zvolit správnou strategii a dobře spolupracovat, jelikož se na mořích nachází i mnoho pirátů. Konkrétně si pod lebkou se zkříženými hnáty zabojoval Mamut a Cedník, na nějaký čas pak i já a Šoty. Po sečtení bodů vychází najevo, že pirátství je stále velmi výnosným podnikem. Nicméně všechny týmy si vedly dobře a náleží jim uznání a pochvalné „hmm“.

Na výlet vyrážíme právě po pirátské hře a jelikož naše cestovní tempo není z nejvyšších, dosažení rybníku nám vzalo většinu času i sil. Alespoň ale máme několik fotografií k přidání na

nově vzniklý oddílový Instagram, jehož smyslem je především překonat naše věčné rivaly ze Sedmičky.

Po návratu především relaxujeme a odpočíváme. Dáváme si také večeri a čeká nás jeden z posledních programů tohoto dne. Rozdělujeme se do skupinek podle věku a vysvětlujeme si jak funguje plnění nových stezek. To je propojené s předáním nových stezek některým členům oddílu.

Před spaním ještě pokračujeme se čtením Prašiny a usínáme spánkem znavených ...

... Ale ani včerejší únava nedokáže zastavit brzké vstávání členů v neděli ráno. Času není nazbyt, přesto stíháme tradiční šiškovou bitvu v lesíku za latrínami a americkou schovku než se vrhneme do úklidu. A že je co uklízet – především dolní místnost si svou koncentrací lidu zasluhuje poctivé čištění.

Posléze směřujeme na vlak, seběhneme sjezdovku a jen s velkým štěstím zjišťujeme, že místní Pennymarket je zavřený, tudíž se vyhýbáme extrémnímu zpoždění kvůli nákupům sladkostí.

Myslím, že se výprava moc podařilo, díky Prokopovi i ostatním za nasazení a doufám, že na další akci nás bude ještě víc (a budeme mít větší chatu)!

Pája